

PO SPALIO VĒLIAVA

LKP ROKIŠKIO RK IR RAJONO DŽDT ORGANAS

Nr. 79 (1717)

1958 m. spalio mėn. 4 d., šeštadienis

Kaina 15 kap.

ŠIANDIEN — RAJONINĖ ŽEMĖS ŪKIO PARODA-DERLIAUS ŠVENTĖ

VISIEMS RAJONO ŽEMĖS ŪKIO DARBUOTOJAMS

Lietuvos Komunistų partijos Rokiškio rajono komitetas ir rajono DŽDT vykdomasis komitetas sveikina visus rajono kolūkiečius ir tarybinių ūkių darbininkus, žemės ūkio specialistus, pramonės įmonių bei šefuojančių organizacijų darbuotojus Derliaus šventės ir rajoninės žemės ūkio parodos proga.

Dabartinio metu mūsų žemės ūkis, mūsų pramonė ir kultūra pergyvena naujo pakilimo laikotarpį — visa Tarybų šalis ruošiasi sutikti neeilinį Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XXI suvažiavimą. Į visalaudinio socialistinio lenktyniavimo, skirto šio svarbaus mūsų gyvenime įvykio garbei, gretas kasdien aktyviau įsijungia ir Rokiškio rajono darbo žmonės. Iš tikrųjų 1918—1919 metų revoliucinės kovos už Tarybų valdžią tradicijoms, Lietuvos Komunistų partijos 40-mečio išvakarėse rokiškiečiai deda visas pastangas, kad neeilinį TSKP XXI suvažiavimą sutiktų naujomis darbo dovanomis.

Partijos rajono komitetas ir rajono vykdomasis komitetas linki visiems žemės ūkio darbuotojams, visiems rajono darbo žmonėms pasiekti naujų gamybinių laimėjimų. Tegul tie rezultatai, kurie parodyti šiandieninėje Derliaus šventėje ir žemės ūkio parodoje, bus pagrindiniu ateinančiais metais pasiekti dar didesnę mūsų žemės ūkio, pramonės ir kultūros sukiestėjimą mylimos socialistinės Tėvynės galybės stiprinimui.

LKP Rokiškio rajono komitetas

Rajono DŽDT vykdomasis komitetas

Visada

p i r m o j i

Atsitiko taip, kad pačių praėjusios žiemos šalčių metu nebuvo kam antroje brigadoje atvežti gyvuliams pašarui.

— Duokite man arklį, aš vežsiu pašarus, — užėjusi kontoron pasistūlė Ona Baškienė.

— Sunku, mamyte, bus tau, gal surasime vyrą šiam darbui, — pasakė pirmininkas.

— Kol surasite žmogų, karvės stovės neėdusios. Duokite man arklį ir aš važiuoju prie sandėlio, — atkirto Baškienė.

Po valandės bėras

arkliukas jau traukė fermos link sunkiai prikrautą vežimą.

Nenuleido Baškienė rankų ir pavasario bei vasaros metu. Ji pirmoji pradėjo sėti pašarinius runkelius, o šieno grėbime ar linarūtėje su ja nesulygindavo net aštuoniolikametės merginos.

Jau šeštąją dešimtį baigia Marytės Melnikaitės vardo kolūkio kolūketė Ona Baškienė. Jos knygutėje per 8 mėnesius buvo įrašyti 175 darbdieniai.

— Dirbsiu, kiek galėsiu savo gimtojo kolūkio labui, — sako Ona Baškienė, šiandien žengdama žemės ūkio pirmūnų gretose. V. Tauterys

Naujo pakilimo laikotarpis

B. ŽEMAITIS
LKP RK sekretorius

Šiandien rajono dirbantieji parodoje ir derliaus šventėje susumuoja kovos už prisilmtų socialistinių įsipareigojimų vykdymo rezultatus. Parodos standuose žemės ūkio ir pramonės darbuotojai demonstruoja savo dovanas Komunistų partijos ir Tarybų valdžios keturiasdešimtmečiui, raportuoja neeiliniam TSKP XXI suvažiavimui. O pakalbėti mūsų kolūkiai turi apie ką. Štai gerą grūdinių kultūrų derlių išaugino Marytės Melnikaitės vardo „Artojo“, „Naujo gyvenimo“, „Šetekšnos“ ir kiti kolūkiai. Marytės Melnikaitės vardo kolūkio II-je brigadoje (brig. drg. Čelčys) 40 ha plote gauta po 15 cnt žeminių kviečių, 20 ha plote po 14 cnt avių. „Duokiškio“ kolūkio I-je brigadoje, vadovaujamoje drg. J. Šukio, 27 ha plote išauginta po 15 cnt avių ir t. t.

Dauguma rajono kolūkių derliaus šventę sutinka baigę nulmti linų derlių. „Žalgirio“ kolūkyje drg. J. Galinio vadovaujamoje brigadoje 20 ha plote gauta po 4,5 cnt pluošto, „Duokiškio“ kolūkio V-je brigadoje (brig. drg. Pranckūnas) 10 ha plote išauginta po 3,8 cnt linų pluošto ir tiek pat sėmenų. „Atžalyno“ kolūkis vienas iš pirmųjų pradėjo pristatyti šių metų produkciją į Panemunėlio linų apdirbimo fabriką. Už produkciją, išaugintą 2,5 ha plote, kolūkis jau gavo 20.000 rublių.

Daug pasidarbavo rajono žemdirbiai, stekdami sukaupti kuo daugiau pašarų visuomeninei gyvulininkystei. „Artojo“, „Šetekšnos“, „Lenino keliu“, „Socializmo keliu“ ir kitų kolūkių valdybos skyrė rimą dėmesį pievų kul-

tūrinimui, jų patrešimui.

Kolūkiai šiemet sukauptė stambių pašarų beveik pusantro karto daugiau, negu praėjusiais metais.

Stekiant žymiai padidinti gyvulininkystės produktų gamybą, didelę reikšmę turi sultingieji pašarai. Kolūkiečių, šefuojančių organizacijų dirbančiųjų įtempto darbo dėka šiemet kolūkiuose pagaminta siloso beveik tris kartus daugiau, negu pernai. Marytės Melnikaitės vardo kolūkis (pirm. drg. Ulezko) kiekvienai melžiamai karvei jau turi pagaminęs po 10,7 tonos siloso, „Tikruoju keltu“ — 7,7 tonos, „Už taiką“ — 7,5 tonos.

Kukurūzų kultūrų tarpe užima kukurūzai. Gerą kukurūzų derlių išaugino „Žalgirio“ kolūkio I-os brigados (brig. drg. Tuita) kolūkiečiai. 7 ha plote čia gauta po 450 cnt žaliosios masės iš ha. Daug pasidarbavo auginant kukurūzus atskiri kolūkiečiai. Štai „Duokiškio“ kolūkio kolūketės drg. drg. Vėbrienė Genė, Vaičiūnienė Ona išaugino po cnt 700 žalios masės skalčiuojant iš ha, „Vyturio“ — drg. drg. Baibienė, Indriūnaitė — po 600 cnt ir pan. Gerą kukurūzų derlių išaugino Rokiškio tarybinis ūkis, „Pilies“ kolūkis ir kiti. Rajone 601 ha plote 2491 kolūketis augino pašarinius šakniavaisius visuomeniniams gyvuliams.

Žymiai geresni rezultatai gaminant gyvulininkystės produktus. Per 9 šių metų mėnesius kiekvienam 100 ha naudmenų pagaminta po 91 cnt pieno, arba 21 cnt daugiau, negu per praėjusių metų tą patį laikotarpį. 100 ha arla-

mos žemės pagaminta po 9,9 cnt kiaulienos, arba 5,2 cnt daugiau, negu pernai. Dar geresnius rezultatus pasiekė atskiri kolūkiai ir gyvulininkystės darbuotojai. Taip „Vyturio“ kolūkyje per tą patį laikotarpį iš kiekvienos melžiamos karvės primelžta po 1769 kg. pieno, o 100 ha naudmenų pagaminta po 148 cnt pieno, „Gegužės I-os“ — 1662 kg ir alatinkamai — 125,1 cnt. „Šetekšnos“ kolūkis kiekvienam 100 ha arimo per 9 šių metų mėnesius pagamino 26 cnt kiaulienos, „Tarybų Lietuvos“ — 19,4 cnt ir t. t. Neblogus rezultatus didinant gyvulininkystės produktų gamybą pasiekė „Naujo gyvenimo“, „Žalgirio“ ir kiti kolūkiai.

si žemės ūkio darbuotojai išstudijuotų parodoje perteiktą patyrimą, įsisavintų jį, įdiegtų pas save ir siektų besąlygiško prisilmtų socialistinių įsipareigojimų įvykdymo.

13,30 val.

visi Derliaus šventės dalyviai rikiuojasi Parodos alktėje.

Sutrinko dūdos! Jos garsės už traktoriaus motorą. Orkestras per visą miestą veda Derliaus šventės dalyvių koloną. Neužmiršk, kad paradą prasidės

14 val.

Jau daug džiugių švenčių matė senoji Spalio alėja ir kultūros parkas. Bet kiek čia šiandien žmonių! Visur muzika, juokas. Argi galima čia apseiti be tavęs? Skubėk greičiau!

15 val.

visų iškilmių pradžia kultūros namų aikštėje.

Pasileido žirgeliai per žaltąjį pievą! Kas bus pirmas? Kas laimės dovaną? Ateik

18 val.

Į lenktynes ir pamatysi.

Jau ir vakaras atėjo. Bet šiandien jis nepaprastas. Gavės pilnos žmonių. Prie kultūros namų — kolūkių draugystės vakaras, o Respublikos ir Vyturio gatvėse rodomi kino filmai. Nenuiek anksti miegoti! Žinok, kad visa tai prasidės

21 val.

0 rytoj? Jei mėgsti dainas, šokius, — ateik

12 val.

Į kultūros namus ir išgirsti geriausių meno savlėklos kolektyvų dainas, pamatysi linksmas šokėjų poras.

Daug įspūdių tau liko iš Derliaus šventės ir žemės ūkio parodos. Bet nepamiršk, kad

14 val.

prie kultūros namų iškilmės baigsis ir geriausi žemdirbiai bus apdovanoti. Būtinai ateik!

Naujo pakilimo laikotarpis *
Gerėja kolūkiečių gyvenimas
* Vyturiečių raportas *
Dėdės Apynėlio pirtis

UŽ PASITURINTI IR KULTŪRINGĄ KOLŪKIEČIŲ GYVENIMĄ

Pasakoja Marytės Melnikaitės vardo kolūkio pirmininkas P. ULEZKO

Aš laikaušiu tos nuomonės, kad kiekvieną darbą gerai atlikti galima tik tuomet, jeigu ji mėgsti, tiksliau sakant, myli tą darbą. Reikia tvirtai pasakyti, kad mūsų žemės ūkio artelės kolūkiečiai myli darbą, todėl ir rajono derliaus šventę bei parodą atvykstame pasiekę žymiai geresnių rezultatų, negu praėjusiais metais.

Geral pasidarbavo abiejų brigadų brigadininkai A. Minkevičius ir J. Čelčys ir visi kolūkiečiai ruošdami pašarus žiemai. Ne kartą teko su žmonėmis ir pasibarti, ir kantriai aiškinti, kol įvyko persilaužimas siloso gamyboje. Žmonės pradėjo suprasti, kad be jo vėl skursime žiemą, vėl pienta skaituosime gramais. Darbas virte virė. Įtrūšėjas suklojome ir pievų atolą, ir mišinius, ir kukurūzus. Šiai dienai jau turime beveik po 11 tonų siloso kiekvienai karvei. Iš pašarinių runkelių lapų dar pagaminame daugiau kaip 100 tonų, o beto, paruošime kiekvienai karvei po 2 tonas pašarinių runkelių. Todėl klausimą, po kiek siloso duosime kiekvienai karvei, mes drausiai atsakome:

— Po kiek tik ta karvė norės.

Tačiau silosas—dar ne viskas. Svarbu pienas. Kot kas labai pasigirti negalime. Vidutiniškai į dieną gauname po 7 kg iš karvės. Tai labai mažai. Tiesa, atskiros melžėjos, kaip Ancelė Minkevičiūtė, Palmira Minkevičiūtė ir kai kurios kitos į dieną priemelžia po 10 ir daugiau kilogramų pieno iš karvės, bet visumoje tokio skaičiaus dar negalime pasiekti. Kur ieškoti kaltininkų? Jie labai aiškūs—tai mes patys. Ne visuomet pasirūpiname gerai prižiūrėti karves—duoti joms pakankamai žalio pašaro, sočiai ir laiku pagirdyti. Bei dar, kada mobilizavome visas jėgas įsipareigojimas pieno gamyboje įvykdyti, padėtis gerėja.

Dar pavasarį davėme žodį pagaminti po 35 centniais kiaulienos 100 ha arimo. Mūsų turimi rezultatai ir galimybės aiškiai rodo, kad šis įsipareigojimas bus įvykdytas. Pagrindinį mūsų žemės ūkio produkcijos planą, už pasiturintį ir kultūringą kolūkiečių gyvenimą.

Savaime suprantama, kad gerėjant ūkiniams reikalams ir didėjant kolūkiečių pragyvenimo lygį. Mūsų žmonės kasmet gyvena geriau, kultūringiau. Vis šviesiau kolūkyje sužiba elektra kolūkiečių namuose, vis daugiau šeimų persikelia į naujus butus. Vien tik šiais metais artėję vyksta vienuotika individualių namų statybų. Kitais metais jų užplanuota dar daugiau.

Toks mūsų kuklus raportas rajono derliaus šventei. Dar daug pas mus trūkumų, daug neišnaudotų galimybių, bet svarbu tai, kad reikalai pasuko į gerą pusę. O tai įpareigoja mus dirbti dar nuožniau, dar rūpestingiau. Tie visi rezultatai, kuriuos pasiekėme šiais metais, kitiems melams tegali būti tik pagrindu, ant kurio vykdysime naujus, žymiai didesnius darbus, kovosime už žemės ūkio produkcijos gamybos augimą, už pasiturintį ir kultūringą kolūkiečių gyvenimą.

Elektra atėjo į kolūki...

KUKURŪZAI GERAI AUGA IR PAS MUS

Pasakoja „Pergalės“ kolūkio kolūketis Pranas MALALA

Šiais metais beveik visi mūsų kolūkio žemdirbiai augina kukurūzus prie savo pasodybinių sklypų. 15 arų kukurūzų auginau ir aš. Neseniai kukurūzai buvo nupiauti ir susiotuoti. O jie davė neblogą derlių iš šių arų gauta virš 100 centų žaliosios kukurūzų masės. Trumpai papasakosiu, kaip buvo įdirbama kukurūzams skirta žemė, kaip vyko jų priežiūra.

Kukurūzams buvo parinkta apylengvė dirva, apsaugota nuo šalčių ir vėjų, daugiau pasvirusi į pietus. Priešsėlis buvo bulviena. Ariant dirvą rudenį, buvo sunaikintos sudygusios piktžolės ir išverstos į paviršių naujos sėklos, kurios žuvo akėjanti pavasari.

Iš žurnalisto bloknoto

O kokį duoti pavadinimą?

taip jau sunku. Kartais per gerą pusvalandį visai neblogas išeina. Bet pavadinimą jam pritaikyti — ne juokas. Čia štai ir prasideda visos „kūrybinės kančios“. Neseniai pergyvenau ir aš tokias „kančias“. „Artojo“ kolūkio pirmininkas drg. Diržys supažindino su viena iš geriausių artelės kolūkietė Ona Šukyte. Jos sąskaitoje — jau beveik 300 darbdienų. Onutės darbštumą, rūpestingumą žino visa II-oji brigada. Šiais metais ji augino 15 arų pašarinių ir tiek pat cukrinių runkelių. Geriausia derlių visoje brigadoje gavo. Nežinrnt to, ji spėja visuose lauko darbuose. Labai dažnai būna, kad brigadininkas nebespėja Onutei ir pasakyti, kur šiandien reikės dirbti. Ji jau būna lauke. Taip ir pamatysį ją tai begrebiančią, tai linus beraunančią.

Klausiausi tokio pirmininko pasakojimo ir buvo nepaprastai džiugu, kad tokių žmonių, kaip Onutė Šukytė mūsų rajono kolūkiuose atsiranda vis daugiau. Juk jie, o ne kas kitas patraukia ir kartais kokį nors benurzgiantį... Būtinai nutariau apie Onutę parašyti laikraštį, supažindinti su ja visus skaitytojus. Bet kaip užvardinti? Paklausiau kolūkio pirmininko drg. Diržio. Jis pagalvojo ir pasakė:

— Pirmutinė į darbą, paskutinė iš darbo. Tikrai, juk tai puikus pavadinimas Gerresnio ir ieškoti nereikia.

Mūsų korespondentas

daug ir kantraus darbo. Pirmą sykį kukurūzus akėjau prieš sudygimą, o antrą sykį — jiems sudygus. Sudygusius kukurūzus akėjau saulėtą vidurdienį, kada jauni daigeliai yra gležni ir akėjant nesutrūpa, neišlakėja. Prieš pirmąjį vagojimą kukurūzai buvo patrešti, įnešant į kiekvieną arą po vieną kilogramą saltiesos ir nuravėti. Po trijų savaičių antrą sykį buvo apvogoti ir nuravę.

Nuakėjus dirvą, į 15 arų išvežiau apie dvi tonas mėšlo ir apariau. Šis darbas buvo atliktas vos tik buvo galima jėiti į dirvą. Maždaug po trijų savaičių žemę suakėjau. Sėja buvo atlikta eiliniu būdu — į vagas. Vagų gylys — 4–6 centimetrai. Svarbu yra nesuretinti sėjos. Antai, mano kaimynas Bružas pasėjo trgi į tokią pat žemę ir tokiu pat būdu, tik rečiau. Jo kukurūzai, kaip ir mano užaugo po 3 metrus aukščio, bet žymiai retesni ir, aišku, buvo gauta mažiau žaliosios masės.

Gerai dirvos įdirbimas, savalaikė sėja, tai tik pusė darbo norint užauginti gausų derlių. Nė per plauką nemažesnę svarbą turi ir pasėlių priežiūra. Ji reikalauja

daug ir kantraus darbo. Pirmą sykį kukurūzus akėjau prieš sudygimą, o antrą sykį — jiems sudygus. Sudygusius kukurūzus akėjau saulėtą vidurdienį, kada jauni daigeliai yra gležni ir akėjant nesutrūpa, neišlakėja. Prieš pirmąjį vagojimą kukurūzai buvo patrešti, įnešant į kiekvieną arą po vieną kilogramą saltiesos ir nuravėti. Po trijų savaičių antrą sykį buvo apvogoti ir nuravę.

Šiandien, lankydamasis rajoninėje žemės ūkio parodoje, aš susipažinusi su kitais kukurūzų augintojais ir jų darbo metodais. Tačiau viena aišku, kad kukurūzai gali augti ir duoti gerus derlius ir pas mus. O tai paslęks tas, kuris nebijo darbo.

Su geru raportu

Gyva ir judru „Vytorio“ kolūkio kontoros kieme. Čia atvažiuoja ir išvažiuoja mašinos, šen bei ten skuba kolūkiečiai. Kolūkio kontoros viduje taip pat girdisi susirinkusių balsai, gincal. Aplink stalą apsilusių kolūkiečių tarpe visai nebematyti valdybos pirmininko Balbatos. Jis pasilenkęs kaž-

ką skaituoja lakštelyje popieriaus. Šalta sėdi klaučių fermos vedėja Kastytė Mielūnienė ir pina šiaudų pyneles:

— Žemės ūkio par-

da čia pat, tai ir ruošiamės, — kalba kolūkio agronomė Ona Makutėnaitė. — Štai tokiomis pynelėmis surišime savo išauginto derliaus eksponatus, o jų į Rokiškį gabensime nemažai — beveik visų lauke ir darže išaugintų kultūrų pavyzdžius.

— Atrodo, dar neseniai buvo pavasaris, sė-

jom, auginom, o čia jau ir į parodą reikia vežti, — atsiliepia pirmininkas Batbata. — Ir nepamątėme...

— Žiemkentėliai užaugo neblogi, — toliau pasakoja mums pirmininkas. — Iš hektaro bus po 9–10 cent grūdų. Vasarą taip pat neblogas. Labai gerai lubinal — aukščio beveik sulig agronome.

— Kokiais dar laimėjimais kolūkis pasitinka derliaus šventę? — paklausėme.

— Nagi, mūsų „Vytorius“ stovi ne paskutinėje vietoje, — nenorėdamas girtis kalba pirmininkas. — Šiais metais kolūkiečiai padirbėjo

nemažai. Nors mūsų kolūkis nedidelis, pernai pajamų gavome 372 tūkstančius rublių, o šiemet galvojame gauti nemažiau pusę milijono. Kolūkio gyvulininkystės darbuotojai smarkiai padidino pieno produktų gamybą. Neseniai įvykusiame kolūkiečių susirinkime artelės nariai priėmė padidintus socialistinius įsipareigojimus pieno ir mėsos gamyboje: 100 ha žemės ūkio naudmenų 9 centneriais padidinti pieno gamybą. Tuo pačiu metų pabaigoje turėsimė pasigaminę 182 cent pieno. Pagaminsime 2 centneriais daugiau (Nukelta į 3 psl.)

Kolūkiečio A. Markevičiaus šeima atšventė įkurtuves.

REPORTAŽAS

Ir jie dalyvauja parodoje

Nuskambėjo paskutinis šios dienos skambutis. Su portfeliais, kuprinėmis ant pečių klegančių moksleivių būrys išgrūvo pro mokyklų duris. Dar minutė, kita, ir mokykloje įsiviešpatauja tylą, kurią sudrumsčia valytojos žingsniai. Panemunėlio vidurinė mokykla baigė vieną darbo dieną ir pradėjo ruošti sekančią. Bet įsiklausykime geriau — iš kažkur atsklinda linksmi berniukų ir mergaičių balsai, girdisi juokas. Reikia būtina įsitikinti, kas tai. Gal kokie neklauzados po pamokų palikti? O nei! Tai jaunieji mokyklos gamtininkai triūsia savo daržę.

Kiekviena lysvelė, kiekvienas vaiskrūmis ar obelis kalba, jog čia yra gera šelmininkiška ranka, jog mokiniai myli savo darbą. O kas gi vadovauja jiems? Mus pasitinka besišypsanti juodbruvė moteris. Susipažįstame. Tai jaunųjų gamtininkų būrelio vadovė mokytoja Regina Pilipienė. Į klausimą, kokius svarbiausius darbus atlieka dabartiniu metu moksleiviai, mokytoja pasakoja:

— Darbų daug. Ypač rudenį, kada reikia ir derlių nuimti, ir sodą žiemai paruošti. O būrelis ne taip jau didelis — jam priklauso 37 nariai. Bet vaikai darbštūs. Kiti mokiniai jau seniai parbėgo namo, o šitie, kaip matote, lyg bitės triūsia, — juokdamosi rodo mokytoja į rūpestingai kaupiančias vais-

krūmius mergaitės (nuotrauka viršuje) ir tęsia toliau: — Jau sudarėme ir žiemos laikotarpio darbo planą. Ruošime sėklas pavasario sėjai, tvarkysime vaizdines priemones. Tačiau svarbiausias mūsų darbas — tai ekskursijos į kolūkius. Šiais metais numalėme smulkiai susipažinti su gyvulininkystės fermomis, darbo organizacija jose, o jei reikės — ir praktiškai padėti kolūkiečiams. Jau ir dabar mūsų būrelio nariai talkininkauja bulviakasyje.

— O kaip ruošiatės rajono žemės ūkio parodai? — klausiamo mokytojos.

— Ekspонатai jau sutvarkyti. Parodysime savo išaugintas daržoves. Neblogos šiais metais, ypač geri kopūstai. Baigiame paruošti stendus apie mūsų būrelio darbą.

Padėkoję už pašnekėsi, atsisveikinam su darbščiaislals panemunėliečiais moksleiviais, jų mokytoja ir linkime sėkmingai pasirodyti rajono derliaus šventėje. A. Katvalčio tekst. Ir nuotr.

ŠVENTIŠKAI pasipuošę Salų žemės ūkio technikumui praeito šeštadienio popietelę. Baigę paskutinę praktikos valandą, pasipuošę, su linksmomis šypsenomis veiduose skubėjo į technikumą salę trečiųjų „a“ ir „b“ agronomijos kursų moksleiviai. Ir kaip nepasidėli pri draugiško vaišių stalo, linksmi nepasišokti, baigus pirmąją trijų mėnesių gamybinę praktiką mokomajame ūkyje! Nežiliog juk reikės vykkti į kolūkius, įsijung-

DERLIAUS ŠVENTĖ SALOSE

ti į gamybą, todėl visi lima pasiekti kruopščiai, teorines žinias praktikoje. Dabar visi aktyviai įsitikino, kad dirbant pagal agrotechnikos reikalavimus, derlius visuomet bus geras.

Savo laimėjimus gamybinėje praktikoje moksleiviai pademonstravo suruoštoje parodėlėje. Parodėlės lankytojai sustodavo prie įvairiausių žemės ūkio kultūrų, išaugintų banduosiuose laukuose. Puikūs kukurūzai, saulėgražos, pašariniai kopūstai, grūdinės kultūros kalbėjo apie tai, ką ga-

limo pasiekti kruopščiai darbu, paremtu agrotechnikos žiniomis. O tokį derlių pilnai galima išauginti ir kolūkių laukuose. Atlikdami praktiką, moksleiviai nepamiršo ir sportinių varžybų, meno saviveiklos. Derliaus šventėje jie pasirodė su naujai paruošiu veikalu — V. Miliūno 4 veiksmų komedija „Še tau, kad nori“.

O šiandien technikum moksleiviai dalyvauja rajono žemės ūkio parodoje su puikiais savo eksponatais. P. JUDICKAS technikum moksleivis

DĖDĖ APYNĖLI,

Jeigu yra galimybė, daugiamėčių žolių. Depribūk į „Lenino kelio“ kolūkį. Daug, oi daug netvarkos pamatysi. Penktoje brigadoje, eidamas per lauką, užėsi didelį plotą, kuriame pūsta sėklinių dobilų pradalgiai, išvaryti dar rugpiučio 19 dieną. Žinoma, vaizdas bus nekokis: dobilai apipuvę, cpaugę žole. Čia sėklai taip pat buvo paliktas nemažas plotas

Beje, dėde, vykdamas čia būtinai paimk ne šluotą, o kietą stagarinį šluotražį, kad galėtum gerokai ištrinti šonus brigadininkui Šinkūnui, o taip pat ne kiek mažiau — agronomui Juzelskiui. Reikia, pagaliau, rimčiau žiūrėti į kolūkinį turtą. Kolūkiečiai

Bešlaudamas po rajono kolūkius, žemės ūkio parodos išvakarėse, ankstyvą rytmetį užsukau į „Pirmyn“ kolūkį. Eidamas galvojau, kad pamatysiu visus nurautus linus, nuo gausaus derliaus lūžtančias daržines. Vos pasukęs iš vieškelio, kontoros kieme pamatiau nemažą būrelį žmonių. Jie garsiai kažką kalbėjo, ginčijosi.

Marytės Melnikaitės vardo kolūkiui rimtą pagalbą sudarant sultingųjų pašarų bazę suteikė šefai — „Nemuno“ vilnionių audinių fabriko dirbantieji. Jie čia išaugino puikų pašarinių runkelių derlių. Šiuo metu runkeliai nuimami, o jų lapai silosuojami.

Nuotraukoje: naujojo derliaus runkelius Marytės Melnikaitės vardo kolūkyje kaupuoja šefai — „Nemuno“ fabriko dirbantieji. P. Vilimo nuotr.

los mokytojai. Suburgė mašinos motoras, ir trečiasis kolūktio sunkvežimis dingo iš kolūktio kontoros kiemo.

— Vasarojaus išvažavo vežti, — tarė agronomė, — juk į derliaus šventę reikia atvykti su geru raportu: su geru derliumi, užbaigus visus lauko darbus.

O. Valečkaitė

Su geru raportu

(Atkelta iš 2 psī.)

klautienos ir 4 centneriais daugiau mėsos. Stengiasi mūsų vyturiečiai, stengiasi. Jų tarpe yra nemažai ir pirmūnų. Štai visuomet sąžiningai, kruopščiai atlieka savo darbą melžėja Slasė Šatkutė. Spalio 10 d. iš kiekvienos prižiūrimos karvės ji jau pirmelžė po 2025 kg pieno. Gerų rezultatų pasiekė melžėja Elena Mikėnaitė, iš kiekvienos karvės gavusi po 1884 kg pieno. Darbštūs, nors jau senyvo amžiaus kolūkiečiai Nastė Remelkienė, Adomas Ingaunis. Kolūketė Remelkienė šiais metais jau išdirbo 178 darbadientus. Savo nuoširdžiu darbu laukininkystėje ji nusipelnė visų pagarbą. Darbadientų skaičiumi nedaug nuo Remelkienės atsilieka Adomas Ingaunis. Šie mūsų kolūktio žemdirbiai — visiems kol-

ūkiečiams puikus pavyzdys.

— Pirminke, visi mūsų kolūkiečiai gerai dirba, — įsiterpė agronomė. — Štai važiuodami į derliaus šventę jau būsimė nemažą dalį didesnių darbų atlikę. Žemkenčių sėją užbaigėme rugsėjo 24 dieną. Dabar sėjame virš plano. Pasėjime dar 12 ha žemkenčių, iš kurių 10 ha panaudosime žaltajam pašarui. Sėjos darbuose gerai padirbėjo traktorininkas Bronius Kandroška ir prikabinėtojas Jonas Kriaučiūnas.

Daug turi rūpestių vyturiečiai prieš derliaus šventę. Vieni skuba vežti vasarojų, kiti rauda linus, kasa buives. Reikia paruošti ir eksponatus, papuošti į derliaus šventę vykstančias kolūktio automašinas. Šiame darbe kolūkiečiams padeda šefai — Kamajų vidurinės mokyk-

KRYŽKELĖJE

„Naujo gyvenimo“ kolūktio pirmininkas V. TUSKA:

- Suk, suk vairelių, Suk į vieną pusę, Nežinau, valdyba, Kur šiandien aš būsiu... Pasuksiu vairelių Į bet kurią pusę. Pasakyk, valdyba, Kur rytoj aš būsiu! S. Augulio pieš.

PO SPALIO VĒLIAVA

4 psl. 1958 m. spalio 4 d.

KIEKVIENAI KARVEI — PO 15 TONŲ SILOSO

Jašiūnų tarybinio ūkio kolektyvas nutarė šiais metais iš kiekvienos karvės primelžti po 3500 kilogramų pieno — 250 kilogramų daugiau, negu pernai. Kiaulienos 100 hektarų ariamos žemės numatyta pagaminti po 385 centnerius.

Prisiminti įsipareigojimai sėkmingai vykdomi. Per 8 mėnesius iš kiekvienos karvės primelžta po 2450 kilogramų pieno, 100 hektarų ariamos žemės gauta po 240 centnerių kiaulienos.

Siekdami padidinti gyvulininkystės produktų gamybą, tarybinio ūkio darbininkai rūpinasi sudaryti tvirtą pašarų bazę gyvuliams ir, visų pirma, pagaminti daugiau sultingųjų pašarų. Nuo pavasario iki vėlyvo rudens karvės ir kiaulės pas mus gauna iki šios vienuolikos ir daugiamečių kultūrų žaliųjų masės. O žiemai mes stengiamės daugiau paruošti silosą, šakniavaisių, bulvių.

Šiemet mes numatėme užraugti 1500 tonų silosą — po 15 tonų kiekvienai karvei. Iš ko gi mes pagaminsime tiek sultingųjų pašarų?

Pagrindinę silosą dalį duoda mums kukurūzai. Tarybiniam ūkyje jų pasėta 45 hektarai. Gautas geras derlius. Kukurūzai silosuojami. Iš kiekvieno hektaro centriniame skyriuje gaunama apie 400 centnerių žaliųjų masės. Laukuose dirba kukurūzų kombainas. (Žiūr. nuotrauką). Susmulkinta masė mašinomis nenutrūkstamai gabenama nuo kombaino ir iškraunama prie fermų tiesiog į duobes. Čia pat darbininkai ją suslegia ir sandariai uždengia. Jau turime beveik 1200 tonų silosą.

Mes turime taip pat 15 hektarų saldžiojo lubiūno. Nuėmę dalį jo gyvuliams šerti, paruošime dar iš jo ir nemažiau kaip tris šimtus tonų žaliųjų masės. Kaip matome, 1500 tonų silosą — visiškai realus skaičius.

Silosuojame mes ir bulves. Tiesa, nedaug — 55 tonas. Į vieną tranšėjos pusę supylėme 35 tonas šutintų bulvių, o į kitą pusę — 20 tonų žalių, nuplautų ir susmulkintų bulvių. Bulvių silosą bus šeriamos kiaulės.

Tarybiniam ūkyje paruošta nemažai ir stambųjų pašarų. Kiekvienai karvei paruošta nemažiau kaip po pusantros tonos gero šieno.

Turint pakankamai pašarų, tarybiniam ūkyje ir žiemą bus galima primelžti daug pieno, nuolat didinti gyvulininkystės produktų gamybą.

V. KISELIOVAS

Jašiūnų tarybinio ūkio direktorius

Nuotraukoje: nuimami kukurūzai Jašiūnų tarybinio ūkio centriniame skyriuje.

JUODONIŲ PILIAKALNIO PASLAPTYS

Važiuojant iš Kamajų Svėdaų link, šalia kello, tarp žaliuojančių kalnelių, dunkso padavimais apipintas Juodonių kaimo piliakalnis. Ko nepripasakos apie jį senieji kaimo gyventojai: ir apie akmenų piliakalnio šlaite, kuriuo užverstos durys į požemius, pilnus vyno statinių, apie kalno viršūnėje esančią angą, apie neužrankančią ekotę kalno

papėdėje. Mėgsta jauni mas paklausti senelių pasakojimų, o virš kalno suliepanoja Joninių laužai, sukasi kolūkinio kaimo jaunimo rateliai, suskamba linkama daina.

O smalsuliai neramia žirdimi prašina pro šalį. Kad taip pakasus piliakalnio šlaitą? Gal iš tiesų esama čia paslėptų lobų? Kai kas bando paraukti žemes, bet jie nieko nesuranda, tik daro paminklui žalą.

Juodonių kaimo gyventojai kalno papėdėje aptiko gero juodžemio. Jų dideliame nuostebimui, iš juodžemio pasipylė juodos puodšukės, vorpatukai, angliai. Apie tai jie pranešė Rokiškio Kraštotyros muziejui.

Šiomis dienomis Rokiškio Kraštotyros muziejus baigė pirmuosius archeologinius piliakalnio teritorijos kasinėjimus. Moksliniam tyrinėjimams vadovavo LTSR Mokslų Akademijos mokslinis bendradarbis L. Nakaitė. Tyrinėta priešistorinė sodybė piliakalnio papėdėje. Klodas po klodo atiden

giant kultūrinį sluoksnį, tyrinėtojus džiugino vis įvairūs ir vertingesni radiniai. Žemdirbių ir amatininkų įrankiai, smulkūs namų reikmenys, papuošalai, kovos priemonės, gausi ornamentuota keramika — štai tos vertybės, kurios prakalba apie senovės žmonių gyvenimą. Iš paskirų radinių išsiskiria gerai išlikęs geležinis kaplys žemei išdirbti, kaulinės šukos, karoliai su trikampiniais pakabučiais, smeigtukai, ornamentuoti vorpatukai, kauliniai adikliai, akmeninės kulgos ir kita. Labai gausu kaulinių, gana primityvių, dirbinių.

Atkasti ugniakurai, molio liekanos ir kiti radiniai — tai pirmieji piliakalnio istorijos moksliniai

Kunigiškių septynmetės mokyklos mokiniai padeda piliakalnio tyrinėtojams.

duomenys. Nors ir gausi nū gyvenimą, vykusi čia šių metų kasinėjimų metu, tačiau ką nors tūkstantmečio antrąją puoliau apie piliakalnio są (V-X a. a.) gyventojus kalbėti dar Muziejui šiame darbe sunku. Tai tik bandomieji daug padėjo Krylių ir Kuzinėjimai, o piliakalnis nigiškių septynmetės mokyklos mokslininkai.

Šiais metais aptiktieji Rokiškio Kraštotyros muziejaus direktorius

TARPTAUTINĖ APŽVALGA AGRESYVŲ JAV VEIKSMŲ TOLIMUOSIUOSE RYTUOSE KELIA GRĖSMĘ VISUOTINEI TAIKAI

Jau visą mėnesį visų šalių žmonių dėmesio centre yra įvykiai prie Kinijos pakrančių — Taiwanio sąsiauryje. Sutelkę šlame rajone dideles

ginkluotąsias pajėgas ir remdamiesi Jungtinių Valstijų okupuota Kinijos sala Taiwaniu bei čankaiščių užgrobtomis Kinijos pakrančių salomis, Amerikos valdantieji sluoksniai toliau vykdo karines provokacijas prieš Kinijos Liaudies Respubliką.

Tačiau sujūlėjusių agresorių grasinimai stato juos į nepalankesnę padėtį. JAV karinių provokacijų politikos Kinijos alžvilgiu neremia ne viena šalis, įeinanti į Jungtinių Valstijų sudarytus karinius blokus. Priešingai, visur vis garstau girdėti balsai, smerkiant šias provokacijas.

Dabar, kai visi smerkia Amerikos veiksmus, Amerikos valdantieji sluoksniai ėmėsi naujo manevro, kuriuo stiekiamą apgauti viešąją nuomonę ir pateisinti savo agresiją prieš Kiniją. Prieš kurį laiką Varšuvoje Kinijos pasiūlymu prasidėjo Kinijos — Amerikos derybos. Jos galėtų suvaidinti teigiamą vaidmenį, padėdamos sureguliuoti padėtį Tolumuosiuose Rytuose, jeigu JAV užimtų sveiką poziciją — nesikištų į Kinijos vidaus reikalus. Bet taip nebuvo. JAV pasinaudojo Varšuvos derybomis tik mėgintimams pridengti savo agresyviuosius veiksmus taikingumo kauke. Šiuo tikslu jos iškėlė pasiūlymą apie vadinamąjį „ugnies nutraukimą“ Taiwanio sąsiaurio rajone, tai yra pasiūlė nutraukti šiame rajone Kinijos veiksmus, kuriais siekiama išvaduoti jai priklausančias pakrančių salas. Kitais žodžiais, kaip pabrėžia Pekino agentūra Sinchua, „Amerikos pasiūlymu „nutraukti ugnį“ siekiama sustiprinti čankaiščių poziciją, „ruošti

sąlygas, kurios įgalintų JAV plėsti Kinijos teritorijos okupavimą ir smarkiau ruošti karui“.

Amerika, iš esinės, stengiasi sužlugdyti Varšuvos derybas, o tai buvo iš anksto užplanuota.

Tačiau Amerikos imperialistų intrigas pasiebė Kinijos laudis ir visa taikingoji visuomenė. Kinijos užsienio reikalų ministras Čen-1 šiomis dienomis pabrėžė, kad norint taikiai sureguliuoti padėtį Taiwanio sąsiauryje, reikia pirmiausia pašalinti iš ten Amerikos ginkluotąsias pajėgas, o ne „nutraukti ugnį“, nes kaip tik esanti Amerikos kartuomenė yra dabartinės grėsmingos padėties šiame rajone priežastis.

Kinijos pozicijos teisingumas ir laikingumas aiškūs. Taikos išsaugojimo interesai reikalauja, kad Jungtinės Valstijos nustotų kištis į Kinijos reikalus ir atšauktų savo ginkluotąsias pajėgas iš Taiwanio sąsiaurio.

A. Šachanovas

Redaktorius Z. LAPINSKAS

Rokiškio grūdų priėmimo punktą darbininkai Kazachstaną 3-ju mėnesių laikotarpiui. Vykstantiems išduodamas avansas kelionės išlaidoms. Visą trijų mėnesių laiką mokami dienpinigiai (3 proc.). Norintieji vyksti krepšiai į grūdų produktų priėmimo punktą Rokiškio geležinkelio stotyje. Direktorius

Rokiškio naftos bazės statybos aikštelėi reikalingi įvairūs darbininkai. Atlyginimas — vienietinis ir pagal sutartį. Kreiptis į statybos aikštelę darbo laiku.

Sportas

Tinklinyje...

Prieš kurį laiką Kamajuose ir Rokiškyje prasidėjo 1958-59 mokslo metų rajono moksleivių spartakiados tinklinio varžybos.

Rajono vidurinių mokyklų tarpe nugalėjo visus varžovus ir užėmė I vietą Rokiškio I vidurinės mokyklos sportininkai. Antrą vietą užėmė Juodupės vidurinės mokyklos, o III — Rokiškio II vidurinės mokyklos tinklininkai. Merginų tarpe nugalėtojų vardą iškovojo taip pat Rokiškio I vidurinės mokyklos sportininkės. Sekančias vietas pasidalino Rokiškio II ir Juodupės vidurinių mokyklų merginų tinklinio komandos.

Kamajų pogrupyje I-ją vietą laimėjo Panemunėlio vidurinės mokyklos merginos ir Duokiškio vidurinės mokyklos jaunuoliai.

Septynmetių mokyklų

tarpe nugalėjo Martyniškių mokyklos berniukai, Salų — mergaitės.

...ir krepšinyje

Kamajuose draugiškose varžybose susitiko Panemunėlio ir Duokiškio krepšinininkai. Vyrų tarpe rezultatu 44:28 nugalėjo panemunėliečiai, merginų — duokiškietės (28:23).

Rokiškyje žaidė Juodupės „Žalgirio“ ir Ro-

kiškio mokytojų kolektyvo vyrų rinktinės. Pirmose žaidimo minutėse pirmąja juodupiečiai, tačiau mokytojai pagyvino kovą ir rezultatu 36:21 laimė pirmą kėlinį.

Antrajame kėlinyje pergale iškovojo Juodupės sportininkai. Susitikimą laimėjo mokytojų krepšinininkai rezultatu 54:43.

A. Žadelkis

Naujai sutvarkytoje aikštelėje

Per vasarą užžėlė žolė Salų technikumų tinklinio ir krepšinio aikštelės. Prasidėjo nauji mokslo metai. Sporto aikštelėse vėl pasirodė jaunimas. Tačiau ši kartą jie neturėjo su savimi kamuolius. Jį buvo pakeitę kastuvai, grėbliai.

— Štai dabar galima ir varžybas ruošti, — pareiškė technikumų sporto draugijos pirmininkas V. Dulka, kada aikštelės buvo galutinai sutvarkytos.

Pirmas turnyrinis su-

sitikimas, skirtas išaškininti geriausiam komandai, įvyko tarp II zootechnikos ir IIB agronomijos kursų vyrų ir merginų tinklinio ir krepšinio komandų. Deja, IIB agronomijos kurso merginų komanda aikštelėje nepasirodė. Vyrų tinklinio komandų susitikimas baigėsi rezultatu 2:0 zootechnikų komandos naudai. Krepšinio rezultatu 40:16 taip pat laimėjo II zootechnikos kursas.

B. Ramutis

RASTAS CHADŽI MURATO KAPAS

Azerbaidžano Mokslų akademijos bendradarbiai, tiriantys istorinius paminklus Kaukazo kalnų papėdėje, aptiko Chadži Murato — Dagestano kalniečių nacionalinio išsivadavimo kovos didvyrio ir vieno artimiausių Šamilio bendraraščių kapą. Kaip žinoma, Chadži Murato paveikslas jam žintas L. Tol-

stojaus apysakoje. Nacionalinio didvyrio kapas yra Azerbaidžano TSR Kachy rajone, netoli Kynčako kaimo. Čia išliko nedidelė kapo plokštė su įrašu arabų kalba: „Tai velionies vado Chadži Murato Avarskio iš Chunzacho kapas, 1268 chidž-ros metai“ (1852 mūsų eros metai).